

Posłuchaj

()

Z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan
Ef 4:1-8
1 Proszę was tedy ja, więzień w Panu, abyście chodzili godnie powołaniu, któremeście powołani:
2 Z wszelaką pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jeden drugiego w miłości,
3 Starając się, abyście zachowali jedność ducha w związce pokoju.
4 Jedno ciało i jeden duch, jako jesteście wezwani w jednéj nadziei wezwania waszego.
5 Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest.
6 Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nade wszystkie i po wszystkich i we wszystkich nas.
7 Lecz każdemu z nas dana jest łaska wedle miary daru Chrystusowego.
8 Dlatego mówi: Wstąpiwszy na wysokość, wiódł więźnie poimane, i dał dary ludziom.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Copyright Mavientura Projects e.K>

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Po swéj męce, przez czterdzieści dni się im ukazując, i mówiąc o królestwie Bożem, alleluja.
* I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.
℣. A z nimi jedząc rozkazał im, aby nie odchodzili z Jeruzalem; ale czekali obietnice Ojcowskiéj.
℟. I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.

[redacted]

9 A to, że wstąpił, cóż jest, jedno iż pierwéj był zstąpił do niższych części ziemie?
10 Który zstąpił, tenżeć jest, który téż wstąpił nad wszystkie niebiosa, aby napełnił wszystko.
11 I tenże dał niektóre Apostoly, a niektóre proroki, a drugie Ewangelisty, a inne pasterze i doktory:
12 Ku wykonaniu świętych, ku robocie posługowania, ku budowaniu ciała Chrystusowego,
13 Ażbyśmy się wszyscy zeszli w jedność wiary i poznania Syna Bożego, w męża doskonałego, w miarę wieku zupełności Chrystusowéj.
14 Abyśmy już nie byli dziećmi chwiejącemi się, i nie byli uniesieni od każdego wiatru nauki przez złość ludzką, przez chytrość na oszukanie błędu.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Pan umieścił swoje piękno ponad gwiazdami;

* Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

℣. Jego pochodzenie sięga krańców nieba, a Jego obieg sięga ich krańców.

℟. Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

[redacted]

15 A czyniąc prawdę w miłości, żebyśmy rośli w nim we wszystkiem, który jest głowa, Chrystus,
16 Z którego wszystko ciało złożone i spojone będąc, przez wszystkie stawy dodawania wedle skuteczności podług miary każdego członka, czyni pomnożenie ciała ku zbudowaniu samego siebie w miłości.
17 To tedy powiadam i oświadczam się w Panu, abyście już nie chodzili jako i poganie chodzą, w próżności umysłu swego.
18 Ciemnościami zaćmiony mając rozum, oddaleni od żywota Bożego dla nieumiejętności, która w nich jest, dla zaślepienia serca ich,
19 Którzy przyszedłszy w rozpacz, udali samych siebie na niewstydliwość ku popełnieniu wszelakiéj nieczystości, ku łakomstwu.
20 Lecz wy nie takeście się Chrystusa nauczyli:
21 Jeźliżeście go jednak słuchali i w nim jesteście wyuczeni,

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Podnieś się, Panie, alleluja,
* W mocy twojéj, alleluja.
℣. Wyniosła się wielmożność twoja, nad niebiosa Boże.
℟. W mocy twojéj, alleluja.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. W mocy twojéj, alleluja.

[redacted]

Z kazań św. Augustyna, biskupa Hippony.

[redacted]

[redacted]rodzy bracia, wszystkie cudowne dzieła, które nasz Pan Jezus Chrystus uczynił na tym świecie, w obliczu słabości naszej natury, są dla nas pożyteczne, gdy wywyższył On swoje człowieczeństwo ponad gwiazdy, pokazał, że niebo może się otworzyć dla wierzącego, a gdy On, Zwycięzca śmierci, wstąpił do niebiańskich mieszkań, pokazał temu, kto zwycięża, dokąd i on może podążyć. Dlatego Wniebowstąpienie Pańskie jest pieczęcią wiary katolickiej, która utwierdza w nas nadzieję na

dar, który ma jeszcze do nas przyjść, z cudu, którego owoce już odczuwamy. Niech więc każdy wierny, otrzymawszy już tak wiele, nauczy się mieć nadzieję na to, co zostało obiecane, opierając się na tym, co wie, że zostało mu dane, i niech uważa dobroć Boga w czasach minionych i obecnych za pewną gwarancję tej samej dobroci w czasach przyszłych.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Nadeszła godzina, abym powrócił do Tego, który Mnie posłał, mówi Pan. Nie smućcie się i niech się serce wasze nie trwoży.

* Proszę Ojca za was, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

℣. Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was; tam, gdzie Ja pójdę, poślę Go do was.

℟. Proszę Ojca za was, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

[redacted]

[redacted] więc Ciało ziemskie zostaje teraz wyniesione ponad wyżyny nieba; Kości, które jeszcze przed chwilą spoczywały w

ciasnych murach grobu, wkroczyły w szeregi zastępów anielskich; natura ludzka otrzymała miejsce w łonie nieśmiertelności, i dlatego Apostoł, którego relację właśnie wysłuchaliśmy, mówi: „Gdy to powiedział, na ich oczach został uniesiony”. Dz. Ap. 1, 9. Słysząc te słowa: „wzniesiony”, musisz rozumieć przez to posługę zastępów anielskich, dzięki której to święto objawia nam tajemnicę Tego, który jest zarówno Bogiem, jak i Człowiekiem. Zjednoczeni w jednej Osobie, widzimy w Tym, który wzniósł, Boską Moc, a w Tym, który został wzniesiony, prawdziwego Człowieka.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Niech się nie trwoży serce wasze; idę do Ojca, a gdy odejdę od was, poślę wam, alleluja,

* Ducha Prawdy, a serce wasze będzie się radować. Alleluja.

℣. Będę prosił Ojca, a On da wam innego Pocieszyciela.

℟. Ducha Prawdy, a serca wasze się uradowają. Alleluja.

To właśnie te zgubne nauki wschodniej herezji, te najnowsze wymysły bezbożności, które ośmielają się twierdzić, że Ten, który w jednej Osobie jest zarówno Synem Bożym, jak i Synem Człowieczym, ma tylko jedną naturę, należy całkowicie potępić. Z jednej strony, jeśli ktoś twierdzi, że Chrystus nie ma udziału w boskiej naturze, zaprzecza chwale swojego Stwórcy; z drugiej strony, ten, kto twierdzi, że człowieczeństwo nie ma natury ludzkiej, zaprzecza miłosierdziu swojego Zbawiciela. Jeśli chodzi o te kwestie, dla arianina niemal niemożliwe jest uwierzyć, że autorzy Ewangelii są kimś więcej niż kłamcami, skoro w niektórych miejscach wyraźnie twierdzą, że Syn Boży jest równy Ojcu, a w innych – że jest Mu podwładny. Co więcej, jeśli ktoś ulegnie temu zabijającemu duszę złudzeniu, wierząc, że nasz Zbawiciel ma tylko jedną naturę, musi z konieczności przyznać, że ukrzyżowany był albo tylko Bóg, albo tylko człowiek. Ale tak nie było. Gdyby miał tylko naturę boską, nie mógłby cierpieć, a gdyby miał tylko naturę ludzką, nie mógłby zwyciężyć śmierci.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Wstąpiwszy Chrystus na wysokość, wiódł więźnie poimane.

* I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

℣. Wstąpił Bóg przy okrzykach radosnych, i Pan przy odgłosie trąb.

℟. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

℟. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

[redacted]

Z Ewangelii według św. Marka

[redacted]

[redacted]nego czasu: Ukazał się Jezus jedenastu, gdy siedzieli u stołu, i ganił niedowiarstwo ich i twardość serca, że nie uwierzyli tym, którzy Go widzieli zmartwychwstałego. I rzekł im: «Idąc na cały świat, głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony. A tym, którzy uwierzą, takie cuda towarzyszyć będą: w imię moje będą czarty wyrzucać, nowymi językami mówić będą, węże będą brać, i choćby coś trującego pili, szkodzić im nie będzie; na chorych ręce kłaść będą, a wyzdrowieją». A Pan Jezus potem, gdy do nich przemówił, wzięty był do nieba i zasiadł na prawicy Bożej. Oni zaś wyruszywszy, przepowiadali wszędzie, a Pan im dopomagał i utwierdzał mowę przez cuda w ślad za nimi idące.

Homilia św. Grzegorza Wielkiego.

[redacted]

Prorok Habakuk również mówił o chwale Wniebowstąpienia Chrystusa słowami: „Słońce wzniosło się wysoko, a księżyc zatrzymał się w swoim mieszkaniu”. Kto jest tu symbolizowany przez Słońce, jeśli nie Zbawiciel, a przez Księżyc, jeśli nie Kościół? Dopóki Pan nie zniknął z jej oczu (to znaczy poprzez swoje Wniebowstąpienie), Jego Święty Kościół bledł przed wrogim blaskiem świata, ale po Jego Wniebowstąpieniu stał się silniejszy i wyraźnie rozlał promienie tej wiary, która dotąd mieszkała w nim w ukryciu. „Słońce wzniosło się, a księżyc zatrzymał się w swoim mieszkaniu”, gdy Pan odszedł do nieba, Jego święty Kościół stał się silniejszy w swojej oświecającej mocy.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Ja prosić będę Ojca i innego Pocieszyciela da wam,

* Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.

℣. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was, a jeśli odejdę, poślę Go do was.

℟. Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.

[redacted]

Dzisiaj to właśnie Salomon włożył w usta (tego samego) Kościoła słowa: „Oto nadchodzi! Skacze po górach, przeskakuje po wzgórzach. Te wzgórza to Jego wzniosłe i szlachetne dzieła. «Oto nadchodzi, skacząc po górach». Kiedy przyszedł, by nas odkupić, przyszedł, jeśli mogę tak powiedzieć, skokami. Moi umiłowani bracia, czy chcielibyście wiedzieć, czym były Jego skoki? Z nieba skoczył do łona Dziewicy, z łona do żłóbka, z żłóbka na krzyż, z krzyża do grobu, a z grobu do nieba. Oto jak Prawda objawiona w Ciele skakała dla nas, aby przyciągnąć nas do biegania za Nim, bo w tym celu radował się, jak silny człowiek biegnący w wyścigu,

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Chmury czynisz Twoim rydwanem, o Panie,
* Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℣. Odziałeś się w majestat i piękno, światłem okryłeś się jak płaszczem.
℟. Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

Copyright Mavientura Projects e.K>

[redacted]

[redacted]ym więc, umiłowani bracia, należy nam w sercu i umyśle wznieść się tam, gdzie wierzymy, że On już wzniósł się w ciele. Porzućmy ziemskie żądze, my, którzy mamy Ojca w niebie, niech nic na dole nie będzie dla nas słodkie. I musimy bardzo mocno zachować w naszych umysłach tę myśl, że Ten, który wstąpił w pokoju, powróci w straszliwej Majestacie i zażąda od nas sprawiedliwie rozliczenia z przestrzegania tych przykazań, które dał nam w miłosierdziu. Niech więc nikt nie lekceważy tego czasu, który nam dano, abyśmy mogli pokutować, ani niech nie jest lekkomyślny w kwestii stanu swojej duszy; nasz Odkupiciel będzie tym surowszy, gdy przyjdzie na sąd, o ile wcześniej był cudownie cierpliwy.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

[redacted] {z Temporału}
℣. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
[redacted]ódlmy się.
[redacted]aj nam, prosimy Cię, Wszechmogący Boże, abyśmy, którzy w cudowne wniebowstąpienie Syna Twego Jednorodzonego, a Odkupiciela naszego wierzymy, sercem i myślą z Nim w niebie przebywali.
[redacted]rzez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez

wszystkie wieki wieków.
Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related